

My dva tu budem čekat dál

Karel Zich

Dřív, než jsi ji znal
já dávno měl ji rád
a projel jsem s ní celý
Český ráj.

Tak jako já
jsi ji nikdy nemoh znát,
když vařil jsem jí k ránu
teplý čaj.

Měl jsem zlost,
když chtěla k vánocům ti psát
a nechtěla mi říct, odkud tě zná.

Já před ní
skrýval jízdni řád
nakonec stejně jela
nevím, co dneska dělá
a jestli to, co chtěla má

opravdu má
vím jen, že

my dva tu budem čekat dál, až se vrátí
my dva tu budem čekat dál, až se vrátí
my dva tu budem čekat dál, až se vrátí.

I na mapách
mi vybled Český ráj
a přání k vánocům ti píši sám.

Dál k ránu sám
dopíjím chladný čaj
léta dál nám běží
zatím se to dá přežít
jednou však, pevně věřím
vrátí se k nám

a zatím

my dva tu budem čekat dál, až se vrátí
my dva tu budem čekat dál, až se vrátí
my dva tu budem čekat dál, až se vrátí.

my dva tu budem čekat dál, až se vrátí
my dva tu budem čekat dál, až se vrátí
my dva tu budem čekat dál, až se vrátí
my dva tu budem čekat dál, až se vrátí.